

**THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTACHMENT STYLES AND COPING
STYLES IN ADOLESCENT**

SASIPOND LEUNGPAITHOON 5436569 SICP/M

M.Sc. (CLINICAL PSYCHOLOGY)

**THESIS ADVISORY COMMITTEE: TITAWEE KAEWPORNSAWAN, M.D.,
Dip. (PSYCHIATRY), DISC., SIRINADDA PUNYAPAS, M.D., Dip. (CHILD
AND ADOLESCENT PSYCHIATRY)**

ABSTRACT

This research was designed to study the relationships between attachment styles and coping mechanisms styles of late adolescents in Bangkok. 326 high school students in Bangkok participated in this study. Assessments included attachment styles questionnaires and coping scale questionnaires. Pearson's product moment correlation coefficient was used for statistical analysis.

The result of the analysis of Pearson's correlation coefficient showed that attachment styles were significantly correlated with coping mechanism styles. The pair of variables that have strongest relationship were preoccupied attachment style and emotional submission coping mechanism styles ($r=0.48$), followed by fearful attachment and emotional submission ($r=0.40$). Secured and dismissing attachment styles were most related to the problem engagement coping mechanism, followed by mindful planning. Preoccupied and fearful attachment styles had positive relationships with emotion submission and avoidance coping mechanisms styles.

KEY WORDS: ATTACHMENT / COPING / ADOLESCENT

59 pages

การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบความผูกพันกับกลวิธีการเผชิญปัญหา ของวัยรุ่นตอน
ปลายในกรุงเทพมหานคร

THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTACHMENT STYLES AND COPING STYLES IN
ADOLESCENT

ศศิพร เหลืองไพฑูรย์ 5436569 SICP/M

วท.ม. (จิตวิทยาคลินิก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : จิตติ แก้วพรสวรรค์, ว.ว. (จิตเวชศาสตร์), DISC (สาขาจิตเวช
เด็กและวัยรุ่น), สิริन्छดา ปัญญาภาส, อ.ว. (สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว), ว.ว. (จิตเวชศาสตร์ เด็กและ
วัยรุ่น)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความผูกพัน
และกลวิธีการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครจำนวน 326 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่
แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดรูปแบบความผูกพันและ แบบวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความผูกพันมีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับการเผชิญปัญหา
ในระดับพอประมาณ ถึงค่อนข้างต่ำ โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ตัวแปรรูปแบบความ
ผูกพันหมกมุ่นกับตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบจมดิ่งกับอารมณ์ ($r=0.48$) รองลงมา คือ ตัวแปร
รูปแบบความผูกพันหวาดกลัวกับตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบจมดิ่งกับอารมณ์ ($r=0.40$) เมื่อ
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความผูกพันกับกลวิธีการเผชิญปัญหา พบว่ารูปแบบความ
ผูกพันแบบมั่นคง และ หมางเมิน มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา
และ การตั้งสติจัดการกับปัญหา มากที่สุดตามลำดับ สำหรับรูปแบบความผูกพันแบบ หมกมุ่นและ
หวาดกลัว พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบจมดิ่งกับอารมณ์และ หลีกหนีปัญหา